

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **M. M.**, bývajúceho v B., proti povinnému **V. M.**, bývajúcemu v B., **o vymoženie zročného výživného**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 37 Er 2176/2006, o dovolaní súdnej exekútorky JUDr. V. S. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. októbra 2011 sp.zn. 19 CoE 55/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdnej exekútorky **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V uznesením z 8. februára 2011 č.k. 37 Er 2176/2006-26, rozhodol, že súdna exekútorka JUDr. V. Š. nie je vylúčená z vykonávania exekúcie vedenej pod sp. zn. 37 Er 2176/2006, EX 11/06. Po preskúmaní oznámenia súdnej exekútorky urobeného podľa § 30 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) nezistil žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné mať pochybnosti o jej nezaujatosti z dôvodu jej pomeru k veci, ktorá je predmetom exekúcie, k účastníkom exekučného konania alebo k ich zástupcom. Súdna exekútorka sa v svojom oznámení odvolávala výlučne na skutočnosti spočívajúce a súvisiace s jej postupom v rámci predmetnej exekúcie.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 25. októbra 2011 sp.zn. 19 CoE 55/2011 odvolanie súdnej exekútorky odmietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.), keďže

ustanovenia § 37 ods. 10 Exekučného poriadku nepripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu súdu o vylúčení či nevylúčení súdneho exekútora z vykonávania exekúcie.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie súdna exekútorka. Žiadala, aby dovolací súd napadnuté uznesenie spolu s rozhodnutím prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom výklade ustanovenia § 30 ods. 10 Exekučného poriadku, ktoré sa podľa dovolateľky vzťahuje len na rozhodovanie o námietke zaujatosti uplatnenej účastníkom konania, nie však aj na rozhodovanie o oznámení súdneho exekútora o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený z vykonania exekúcie. Odvolaciemu súdu vytýkala aj nedostatočne zistenie skutkového stavu veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas na tento úkon oprávnený subjekt, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej exekučnej veci smeruje dovolanie povinného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa b/ odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie

po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V prejednávanej veci uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odmietol odvolanie súdnej exekútorky, nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. preto prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm. a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka a riadneho zastúpenia účastníka bez procesnej spôsobilosti, prekážku právoplatne rozhodnutej veci alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd sa osobitne zamerl na skúmanie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Vo všeobecnosti pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. O taký prípad ide aj vtedy, ak odvolací súd odmietne odvolanie z dôvodu, že odvolanie nie je prípustné (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.), hoci pre tento záver

neboli splnené zákonné podmienky. O také porušenie procesných práv súdnej exekútorke ale v danej veci nejde.

Podľa § 201, veta prvá O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 202 ods. 2 O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona³¹⁾, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona (pod poznámkou³¹⁾ sa uvádza Exekučný poriadok; poznámka dovolacieho súdu).

Podľa § 30 ods. 7 Exekučného poriadku exekútor predloží vec na rozhodnutie súdu o námietke bez zbytočného odkladu. O tom, či je exekútor vylúčený, rozhodne súd do desiatich dní od predloženia veci.

Podľa § 30 ods. 10 Exekučného poriadku proti rozhodnutiu súdu podľa odseku 7 nie je prípustný opravný prostriedok.

Z ostatne citovaného ustanovenia vyplýva, že odvolanie proti uzneseniu exekučného súdu o tom, či súdny exekútor je či nie je vylúčený z vykonávania exekúcie, vylučuje priamo zákon.

Podľa dovolacieho súdu nemá oporu v zákone tvrdenie dovolateľky, že sa ustanovenie § 30 ods. 10 Exekučného poriadku nevzťahuje na prípad, keď súd rozhoduje o vylúčení súdneho exekútora na základe jeho oznámenia o tom, že sú tu skutočnosti, pre ktoré je vylúčený z vykonávania exekúcie. Z formulácie použitej v ustanovení § 30 ods. 7, druhá veta, Exekučného poriadku („O tom, či je exekútor vylúčený, rozhodne súd do desiatich dní od predloženia veci“), jednoznačne vyplýva, že upravuje postup a rozhodovanie súdu o vylúčení exekútora všeobecne, bez ohľadu na to, či rozhoduje o vylúčení exekútora na základe námietky účastníka alebo oznámenia exekútora.

Postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádza z aplikácie príslušnej zákonnej procesnej normy, nemožno hodnotiť ako porušovanie procesných práv účastníka konania.

Keďže odvolací súd správne odmietol odvolanie súdnej exekútorke ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný, nemožno v tejto veci hovoriť o odňatí jej možnosti konať pred súdom.

Dovolací súd nezistil ani existenciu žiadneho ďalšieho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až e/ a g/ § 237 O.s.p.; dovolanie v tejto veci ani podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je. Napokon dovolateľka vady uvedené v týchto zákonných ustanoveniach ani nenamietala.

Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p., pretože právnym posudzovaním súd nemôže založiť žiadnu procesnú vadu, ktorá je uvedená v tomto ustanovení. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia súdnej exekútorke o nesprávnom právnom posúdení veci boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p.

Vzhľadom na to, že dovolanie súdnej exekútorke proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako neprípustné odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. apríla 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová